

“মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকে এই সময়ত পিতাৰ সৈতে সেৱাত সহায়ক হৈছা সেইবাবে তোমালোকৰ সোঁৱৰণ হয়, পূজন নহয়, কিয়নো শৰীৰ অপৰিৱৰ্ত্ত”

প্ৰশ্ন: কোনটো নিচা তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত নিৰন্তৰ থকা উচিত?

উত্তৰ: আমি শিৱবাবাৰ সন্তান, তেওঁৰ পৰা ৰাজযোগ শিকি স্বৰ্গৰ বাদস্বাহীৰ উত্তৰাধিকাৰ লওঁ, এইটো নিচা তোমালোকৰ নিৰন্তৰ থকা উচিত। বিশ্বৰ মালিক হ’বলৈ হ’লে বহুত সাৱধানে পঢ়িব আৰু পঢ়াব লাগে। কেতিয়াও পিতাৰ নিন্দা কৰাব নালাগে। কাৰো সৈতে হাই-কাজিয়া কৰিব নালাগে। তোমালোক কড়িৰ পৰা হীৰাতুল্য হোৱা সেয়েহে ভালদৰে ধাৰণা কৰিব লাগে।

গীত: জো পিয়া কে সাথ হে... (যিসকল প্ৰিয়তমৰ লগত আছে...)

ওঁম্ শান্তি। সন্তানসকলে বুজিলো যি পিতাৰ লগত আছে তেওঁলোক বাপদাদাৰ লগত আছে। এতিয়াতো ডবল (দ্বৈত) হয় নহয় জানো। এয়া ভালদৰে বুজোৱা হয় – বৰহমাৰ দ্বাৰা পৰমপিতা পৰমাংমা শিৱই স্থাপনা কেনেকৈ কৰিব? সেয়াতো নাজানো। তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা। তেওঁৰ নিজৰ শৰীৰ নাই। কৃষ্ণৰতো নিজৰ শৰীৰ আছে। এনেকৈতো ক’ব নোৱাৰি যে পৰমাংমা স্বীকৃষ্ণৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা... নহয়। কৃষ্ণতো হ’ল সৎযুগৰ ৰাজকুমাৰ (প্ৰিন্স)। পৰমপিতা পৰমাংমাই বৰহমাৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰায় তেতিয়া নিশ্চয় বৰহমাৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰিলগীয়া হয়। আন একো উপায় নাই। প্ৰেৰণা আদিৰ কথা নাই। পিতাই বৰহমাৰ দ্বাৰা সকলো বুজাই দিয়ে। বিজয় মালা যাক বুদ্ধ মালা বুলি কোৱা হয়, যাক মনুষ্যই পূজা কৰে, সোঁৱৰণ কৰে। তোমালোক সন্তানসকলে বুজি পোৱা এই বুদ্ধ মালা কেৱল সোঁৱৰণ কৰা হয়। মেৰু বুলিতো কোৱা হয়। বৰহমা-সৰস্বতীকা বাকী মালা হ’ল সন্তানসকলৰা বিশুৰ মালাতো এধাৰি, পূজা কৰিব পাৰি। এই সময়ত তোমালোক পুৰুষাৰ্থী। তোমালোকৰ অন্তত সোঁৱৰণ হয়। আত্মাৰ মালা নে জীৱ আত্মাসকলৰ মালা? প্ৰশ্ন উদয় হয় নহয় জানো। বিশুৰ মালাকতো চৈতন্য জীৱ আত্মাসকলৰ মালা বুলি ক’বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণক পূজা কৰা কিয়নো তেওঁলোকৰ আত্মা আৰু শৰীৰ দুয়োটাই পৰিৱৰ্ত্ত। বুদ্ধ মালাতো কেৱল আত্মাসকলৰ হয়। কিয়নো শৰীৰতো অপৰিৱৰ্ত্ত। সেয়াতো পূজা কৰিব নোৱাৰি। আত্মাক কেনেকৈ পূজা কৰা হয়? তোমালোকে কোৱা বুদ্ধ মালাৰ পূজা কৰা হয়। কিন্তু নহয়, পূজা কৰা নহয়। য’ত নামেই হ’ল সোঁৱৰণি। যিয়েই মণি আছে সেয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ সোঁৱৰণ হয়, যেতিয়া শৰীৰত থাকে। মণিতো বৰাহমণসকলৰ হয়। সোঁৱৰণ কাক কৰে? এয়াতো কোনেও নাজানো। এয়া হ’ল বৰাহমণ যিসকলে ভাৰতৰ সেৱা কৰে। তেওঁলোকক স্মৰণ কৰে। জগত অম্বা দেৱী আদি বহুত আছে, তেওঁলোকক স্মৰণ কৰা উচিতনে? পূজা কৰাৰ যোগ্য লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হয়। তোমালোক নোহোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ শৰীৰ পতিতা আত্মা পৰিৱৰ্ত্ত হয়। কিন্তু আত্মাৰ পূজা কৰিব নোৱাৰি, সোঁৱৰিব পাৰি। কোনোবাই তোমালোকক সুধিলে তেতিয়া বুজাব পাৰিব লাগে। তোমালোক হৈছা বৰাহমণী। তোমালোকৰ স্মৃতিচিহ্ন দেৱীৰ ৰূপত আছে। তোমালোকে স্বীমতত নিজে পৰিৱৰ্ত্ত হোৱা সেয়েহে এই মালা প্ৰথমে বৰাহমণসকলৰ বুলি বুজিব লাগে। পাছত দেৱতাসকলৰা বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিলে ফলাফল (ৰিজাল্ট) ওলাব। যেতিয়া আত্মাসকল শালগ্ৰামৰ ৰূপত থাকে তেতিয়া পূজা কৰা হয়। শিৱৰ পূজা হয়। তেতিয়া শালগ্ৰামৰো হয়। কিয়নো আত্মা পৰিৱৰ্ত্ত, শৰীৰ নহয়। সোঁৱৰণ কেৱল তোমালোকৰ কৰা হয় কিয়? তোমালোকে শৰীৰ সহিত সেৱা কৰা। তোমালোকৰ পূজা হ’ব নোৱাৰে। আকৌ যেতিয়া শৰীৰ ত্যাগ কৰা তেতিয়া তোমালোকৰো শিৱৰ লগত পূজা কৰা হয়। বিচাৰ কৰা হয় নহয় জানো। তোমালোক এই সময়ত হৈছা বৰাহমণ। শিৱবাবাও বৰহমাৰ শৰীৰত আছে। গতিকে বৰহমাও সাক্ষাৰত আছে। তোমালোকে যত্ন কৰা। এই মালা যেন সাক্ষাৰী হয়। বৰহমা সৰস্বতী আৰু তোমালোক জ্ঞান গংগা। তোমালোকে ভাৰতক স্বৰ্গ কৰি তুলিলা, এই বুদ্ধ যজ্ঞ ৰচিলা। যাক পূজা কৰা হয় সেয়া কেৱল শিৱ আৰু শালগ্ৰাম হয়। তাত বৰহমা-সৰস্বতীৰ অথবা তোমালোক সন্তানসকলৰ নাম নাই। ইয়াততো সকলোৰে নাম আছে। তোমালোকৰ সোঁৱৰণ কৰে। কোন কোন জ্ঞান গংগা আছিল। তেওঁতো হ’ল জ্ঞান সাগৰ। এওঁ হ’ল বৰহমপুত্ৰ ডাঙৰ নদী। এওঁ বৰহমা মাতাও হয়। সাগৰ এখন, বাকী গংগাতো ভিন্ন ভিন্ন প্ৰকাৰৰ হয়। কৰমানুসৰি যাৰ ভাল জ্ঞান আছে, তেওঁক সৰোবৰ বুলি কোৱা হয়। মহিমাও আছে। এনেকৈ কয়। যে মান সৰোবৰত স্নান কৰিলে ‘পৰীজাদা’ হৈ যায়। গতিকে তোমালোকৰ মালা সোঁৱৰণ কৰা হয়। মালা সোঁৱৰা বুলি কোৱা হয় নহয় জানো। সোঁৱৰণ কৰা, তেওঁলোকেতো কেৱল ‘ৰাম ৰাম’ বুলি কয়। কিন্তু তোমালোকে জানা সোঁৱৰণ কাৰ হ’ব? যিয়ে বেছিকৈ সেৱা (ছাভিচ) কৰে। প্ৰথমতেতো বাবা হ’ল ফুল। তাৰপাছত মেৰু, যিসকলে বহুত যত্ন কৰে তাৰপাছত বুদ্ধ মালা তথা বিশুৰ মালা হয়। কেৱল তোমালোক আত্মাসকলৰ পূজা কৰা হয়। তোমালোকে এতিয়া সোঁৱৰণৰ যোগ্য হোৱা। তোমালোকক সোঁৱৰা হয়। বাকী পূজা হ’ব নোৱাৰে। কিয়নো আত্মা পৰিৱৰ্ত্ত, শৰীৰ অপৰিৱৰ্ত্ত। অপৰিৱৰ্ত্ত বস্তুৰ কেতিয়াও পূজা কৰা নহয়। অন্তত যেতিয়া তোমালোক শূন্য (পৰিৱৰ্ত্ত) হৈ হোৱা তেতিয়া বুদ্ধ মালাৰ হোৱাৰ যোগ্য হৈ যোৱা। তোমালোকৰ সাক্ষাৎকাৰ হ’ব সন্মান সহকাৰে (পাছ উইথ অনাৰ) কোন কোন হয়। সেৱা কৰিলে নাম বহুত মহিয়ান হৈ যায়। গম পোৱা যাব – বিজয় মালাত কৰমানুসৰি কোন কোন আহিব! এই কথাবোৰ অতি গুঢ়।

মনুষ্যইতো কেৱল ‘ৰাম ৰাম’ বুলি কয়। খ্ৰীষ্টানসকলে যীশুখ্ৰীষ্টক স্মৰণ কৰে। মালা কাৰ হ’ব? ভগৱানতো এজনা বাকী যিসকল ওচৰত বহে তেওঁলোকৰ মালা গাঁথা হ’ব। এই মালাক তোমালোকে এতিয়া কেৱল বুজিব পাৰা। নিজৰ আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মাৱলম্বীসকলেই বুজিব

নোৱাৰে তেন্তে আনে কেনেকৈ বুজিবা সকলোকে পতিতৰ পৰা পাৰন কৰি তোলোঁতাতো এজন পিতাই হয়। যীশুখ্ৰীষ্টৰ কেথৰত এনেকৈ নকয় যে তেওঁ পতিতক পাৰন কৰি তোলোঁতা হয়। তেওঁ জন্ম-মৰণত আহি অৱনমিত হ'বলগীয়া হয়েই বাস্তৱত তেওঁক গুৰু বুলিও নকয় কিয়নো সকলোৰে সৎগতিদাতা এজন পিতাই হয়। সেয়াতো যেতিয়া অন্ত হ'ব, বৃক্ষ জৰাজীৰ্ণ হ'ব তেতিয়া পিতা আহি সকলোকে সৎগতি দিয়ে। ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তন কৰিবলৈ আত্মা ওপৰৰ পৰা আহে। আত্মাতো জন্ম-মৰণত আহিব লাগে। সৎগুৰু এজনেই তেওঁ সকলোৰে সৎগতিদাতা। সঁচা সৎগুৰু কোনো মনুষ্য হ'ব নোৱাৰে। তেওঁলোকতো কেৱল আছেই ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তন কৰিবলৈ, তেওঁলোকৰ পিছে পিছে সকলোৱে ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহিবলৈ ধৰে। যেতিয়া সকলোৱে তমোপ্ৰধান অৱস্থা প্ৰাপ্ত কৰে তেতিয়া মই আহি সকলোৰে সৎগতি কৰোঁ। সকলো উভতি যায় তাৰপাছত নতুনকৈ চক্ৰ আৰম্ভ হয়। তোমালোকে ৰাজযোগ শিকা। তেওঁলোকেই ৰাজ্য পাব ৰজাই হওক বা প্ৰজাই হওক। প্ৰজাতো অনেক হয়। ৰজাৰ পদ পাবলৈ যত্ন কৰিবলগীয়া হয়। অন্তত সকলো গম পোৱা যাব। কোন বিজয় মালাত গঁথা যাব। নপঢ়াসকলে পঢ়াসকলৰ আগত মূৰ দোৱাব। সৎযুগত আহিব কিন্তু চাকৰ-লগুৱা হ'ব লাগিব। এয়া সকলোৱে গম পাই যাব। যেনেকৈ পৰীক্ষাৰ দিনা সকলোৱে গম পাই যায় যে কোন কোন উৎৰ্ণ হ'ব। পঢ়াৰ প্ৰতি মনোযোগ (এটেনচন) নাথাকিলে তেতিয়া অনুৎৰ্ণ হৈ যাব। তোমালোকৰ এয়া হ'ল বেহদৰ (অসীমৰ) পঢ়া। ঈশ্বৰীয় বিশ্ব বিম্বালয়তো এখনেই, য'ত মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'ব লাগে, তাত কৰমানুসৰি উৎৰ্ণ হয়। পঢ়া কেৱল ৰাজযোগৰ, ৰজাৰ পদ পাবলৈ যত্ন কৰিবলগীয়া হয়। আৰু সেৱাও কৰিব লাগে। যিসকল ৰজা হ'ব তেওঁলোকে আকৌ নিজৰ প্ৰজাও তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। ভাল ভাল কন্যাসকলে ডাঙৰ ডাঙৰ সেৱকেম্বৰ (চেণ্টাৰৰ) তৎবাবধান লয়, বহুত প্ৰজা তৈয়াৰ কৰে। বাবায়ো কয়, ডাঙৰ বাগিচা তৈয়াৰ কৰা তেতিয়া বাবায়ো আহি চাব। এতিয়াতো বহুত সৰু মুম্বাইততো লাখ লাখ হৈ যাব। সূৰ্যবংশীতো গোটেই ৰাজবংশ (ডায়নেষ্টি) হয়। গতিকে অনেক হৈ যাব। যিসকলে যত্ন কৰে তেওঁলোক ৰজা হয়। বাকী প্ৰজাতো হৈ গৈ থাকিব। গায়নো আছে – হে প্ৰভু তোমাৰ সৎগতিৰ লীলা। তোমালোকে কোৱা বাঃ বাবা! আপোনাৰ গতি-মতি... সকলোকে সৎগতি কৰাৰ স্বীমত, এয়া সকলোতকৈ অনন্য পিতাই লগত লৈ যায়, এৰি থৈ নাযায়। নিৰাকাৰী, আকাৰী, সাকাৰী লোককো নাজানো কেৱল সৃষ্টিৰ আদি-মধ্য-অন্তক জনা সেয়াও সম্পূৰ্ণ (কম্পলিট) জ্ঞান নহয়। প্ৰথমেতো মূলবতনক জানিবলগীয়া হয়। য'ত আমি আত্মাসকল থাকোঁ। এই গোটেই সৃষ্টি চক্ৰক জানিলে তোমালোক চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হোৱাগৈ। এই সকলোবোৰ কিমান বুজিবলগীয়া কথা। তেওঁলোকেতো কৈ দিয়ে শিৱ নাম-ৰূপৰ পৰা উপৰামা চিত্ৰও আছে তথাপিও কয় নাম-ৰূপৰ পৰা উপৰামা আকৌ সৰবৰাপী বুলি কৈ দিয়ে। এজন এম.পি.য়ে (সাংসদে) কৈছিল যে মই এইটো নামানো যে ঈশ্বৰ সৰবৰাপী। মনুষ্যই এজনে আনজনক মাৰে, এয়া কি ঈশ্বৰৰ কাম জানো? আগলৈ গৈ এই কথাবোৰ বুজিবা যেতিয়া তোমালোকৰো বৃদ্ধি হ'ব। বাবাই ৰাতিও বুজাইছিল যিসকলে নিজক বুদ্ধিমান বুলি ভাবে তেওঁলোকে এনেকুৱা চিঠি লিখা। এয়া সম্পূৰ্ণ জ্ঞান (নলেজ) কি, তেওঁলোকক বুজোৱা উচিত। তোমালোকে লিখিব পাৰা – আমি সম্পূৰ্ণ জ্ঞান দিব পাৰোঁ। মূলবতনৰ জ্ঞান দিব পাৰোঁ। নিৰাকাৰ পিতাৰো পৰিচয় দিব পাৰোঁ। আকৌ প্ৰজাপিতা বৰহমা তেওঁৰ বৰাহমণ ধৰ্মৰ বিষয়েও বুজাব পাৰোঁ। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ তাৰপাছত ৰাম-সীতা তেওঁলোকৰ ৰাজবংশ কেনেকৈ চলে, আকৌ তেওঁলোকৰ বাদম্বাহী কোনে কাঢ়ি লয়, সেই স্ৰ্গ ক'লৈ গ'ল। যেনেকৈ কোৱা হয় – নৰক ক'লৈ গ'ল? সমাপ্ত হৈ গ'ল। স্ৰ্গও সমাপ্ত হৈ যাব। সেই সময়তো ভূমিকম্প (আৰ্থকোৱেক) আদি হয়। সেই হীৰা-মুকুতাৰ মহল আদি এনেকৈ তললৈ গ'ল যাক কোনেও উলিয়াব আনিব নোৱাৰে। সোণ হীৰা মুকুতাৰ মহল কেতিয়াও তলৰ পৰা ওলোৱা নাই। সোমনাথ আদি মন্দিৰতো পাছত নিৰ্মাণ কৰা হৈছে, তাতকৈতো তেওঁলোকৰ ঘৰ উচ্চ হ'ব। লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ঘৰ কেনেকুৱা হ'ব? সেই সকলো সম্পত্তি ক'লৈ গ'ল? এনেকুৱা কথাবোৰ যেতিয়া বিম্বানসকলে শুনিব তেতিয়া আচম্বিত হ'ব, এওঁলোকৰ জ্ঞান শক্তিশালী। মনুষ্যইতো একোৱেই নাজানে কেৱল সৰবৰাপী বুলি কৈ দিয়ে। এই সকলোবোৰ বুজিব আৰু বুজাবলগীয়া কথা। তোমালোকে ধন পোৱা আকৌ দান কৰিব লাগে। বাবাই তোমালোকক দি গৈ থাকে, তোমালোকেও দি গৈ থাকা। এয়া অসীমিত সম্পদ, সকলো ধাৰণাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। যিমান ধাৰণা কৰিব। সিমান উচ্চ পদ পাব। খেয়াল কৰা ক'ত কড়ি, ক'ত হীৰা। হীৰাৰ মূল্য সকলোতকৈ বেছি। কড়িৰ মূল্য সকলোতকৈ কম। এতিয়া তোমালোক কড়িৰ পৰা হীৰা হোৱা। এই কথাবোৰ কেতিয়াও কাৰো সপোনতো নাহিব। কেৱল বুজিব লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্য আছিল, যি পাৰ হৈ গৈছে। বাকী এই ৰাজ্য কেতিয়া কোনে দিলে, এয়া একোৱেই নাজানো ৰাজ্য কোনে দিলে? ইয়াততো একোৱেই নাই। ৰাজযোগৰ দ্বাৰা স্ৰ্গৰ ৰাজ্য পোৱা যায়। এয়া আচৰিত নহয় জানো। সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত নিচা থকা উচিত। কিন্তু মায়াই আকৌ সেই নিচা স্থায়ী হৈ থাকিবলৈ নিদিয়ো। আমি শিৱবাবাৰ সন্তান। এই জ্ঞান আহৰণ কৰি আমি বিশ্বৰ মালিক হ'ম। এয়া কেতিয়াবা কাৰোবাৰ বুদ্ধিত উদয় হৈছে জানো! সেয়েহে পিতাই বুজায় – সন্তানসকলে কিমান যত্ন কৰা উচিত। গুৰুৰ নিন্দকে উচ্চ পদ পাব নোৱাৰে। এয়া ইয়াৰ কথা। তেওঁলোকৰতো লক্ষ্য-উদ্দেশ্যই (এম-অৱজেক্টই) নাই। তোমালোকৰতো লক্ষ্য-উদ্দেশ্য আছে। পিতা-শিক্ষক-গুৰু তিনিওজনেই আছে। তোমালোকে জানা – এই পঢ়াৰ দ্বাৰা আমি বিশ্বৰ মালিক হওঁ। কিমান সাৱধানতাৰে পঢ়িব আৰু পঢ়াব লাগে। এনেকুৱা যাতে কোনো কথা নহয় যিয়ে নিন্দা কৰাই দিব। কাৰো লগত হাই-কাজিয়া কৰিব নালাগে। সকলোকে মধুৰতাৰে ক'ব লাগে। পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে। পিতাই কয় – দান দিয়া তেতিয়া প্ৰহণ আঁতৰিব। প্ৰথম নম্বৰৰ দান হ'ল দেহ-অভিমান। এই সময়ততো তোমালোক আত্ম-অভিমानी আৰু পৰমাত্ম-অভিমानी হোৱা। এইটো অমূল্য জীৱনা পিতাই কয় – কল্পই কল্পই মই তোমালোকক এনেকৈ পঢ়াবলৈ আহোঁ। আকৌ তোমালোকে পাহৰি যোৱা। এয়াও নাটকত (ড্ৰামাত) নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা, জ্ঞান ৰত্ন ধাৰণ কৰোঁতা আৰু সেৱা কৰোঁতা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ

স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুস্বভাৱত । আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) সকলোৰে সৈতে মধুৰতাৰে বাতীলাপ কৰিব লাগে, এনেকুৱা কোনো কাম কৰিব নালাগে যাৰ দ্বাৰা পিতাৰ নিন্দা হয়। দেহ-অভিমানক দান কৰি আত্ম-অভিমानी আৰু পৰমাত্ম-অভিমानी হ'ব লাগে।

(2) যি জ্ঞান ধন পোৱা যায় সেয়া দান কৰিব লাগে, পঢ়াৰ দ্বাৰা বাদস্বাহী পোৱা যায় এইটো নিচাত স্থায়ী হৈ থাকিব লাগে মনোযোগ (এটেন্‌চন) দি পঢ়া পঢ়িব লাগে।

বৰদান:

একাগ্ৰতাৰ অভ্যাসৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰোঁতা বিশ্ব কল্যাণকাৰী হোৱা

সকলো আত্মাৰ ইচ্ছা আছে যে দিগ্‌ভ্ৰান্ত বুদ্ধি বা মন চঞ্চলতাৰ পৰা একাগ্ৰ হৈ যাওঁকা গতিকে তেওঁলোকৰ এই ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবলৈ প্ৰথমতে তোমালোকে নিজে নিজৰ সংকল্পক একাগ্ৰ কৰাৰ অভ্যাস বঢ়োৱা, নিৰন্তৰ একৰস স্থিতিত বা এজন পিতা অন্য কোনো নাই... এইটো স্থিতিত স্থিত হোৱা, বৰ্যথ সংকল্পক শূন্য সংকল্পলৈ পৰিৱৰ্তন কৰা তেতিয়া বিশ্ব কল্যাণকাৰী হোৱাৰ বৰদান প্ৰাপ্ত হ'ব।

স্লোগান:

পিতা বৰহমাৰ সমান গুণ স্বৰূপ, শক্তি স্বৰূপ আৰু স্মৃতি স্বৰূপ হওঁতাজনহে সঁচা বৰাহমাণ।

!! ওঁম্ শান্তি !!